

**[Thestrup.]**

anser det også for meget væsentligt, at der ligeledes i § 22 er indføjet en bestemmelse om frist for nævnets afgørelse, og vi kan derfor give fuld tilslutning til de stillede ændringsforslag.

**Helge Larsen:** Jeg kan på mit partis vegne anbefale de stillede ændringsforslag.

**Vivike:** Selv om det nu foreliggende lovforslag set fra socialistisk folkepartis synspunkt er dårligere end det, der forelå ved anden behandling, kan jeg anbefale, at man stemmer for det ud fra den betragtning, at det, der foreligger nu, samler større tilslutning i det høje ting end det, der forelå ved anden behandling. Jeg har det indtryk, at bliver forslaget til naturfredningslov vedtaget med et lille flertal, så kan det i det lange løb vanskeliggøre arbejdet med selve fredningssagen. Jeg finder det uheldigt, hvis befolkningen deler sig i to grupper, én for og én imod naturfredning.

Der skal nedsættes en kommission, og dens nedsættelse bevirker, at socialistisk folkeparti kan medvirke til lovforslagets gennemførelse; og i håb om, at kommissionen vil arbejde relativt hurtigt, skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

**Iver Poulsen:** De stillede ændringsforslag betyder en ganske klar forbedring af lovforslaget, men det ændrer ikke lovforslagets karakter; som statsministeren så klart har udtalt det, indskrænker det den private ejendomsret. Et lovforslag, som vil indskrænke den private ejendomsret, kan mit parti ikke stemme for. Vi vil stemme imod selve lovforslaget, men vi vil undlade at stemme ved afstemningen om ændringsforslagene, der som nævnt betyder en forbedring.

**Østergaard:** Der står i tillægsbetænkningen, at jeg var fraværende ved tillægsbetænkningens afgivelse. Det er rigtigt, men jeg vil gerne tilføje, at jeg ikke var indkaldt; havde jeg været det, skulle jeg nok være mødt; jeg plejer ikke at forsømme møderne i naturfredningsudvalget. Men havde jeg været til stede, ville betænkningen ikke have kunnet indledes med, at „Hele udvalget indstiller herefter lovforslaget til ved-

tagelse med nedenstående ændringsforslag“ o. s. v.

**Formanden:** Jeg gør opmærksom på, at forhandlingerne drejer sig kun om ændringsforslagene.

**Østergaard:** Den højtærede formand kan være rolig, det kommer jeg til.

Da jeg altså ikke var til stede ved tillægsbetænkningens afgivelse, skal jeg ganske kort begrunde, at jeg sammen med andre medlemmer af mit parti ikke kan tiltræde forliget.

Nu har de foregående ordførere nævnt den forbedring, der indføres med bestemmelsen om erstatning vedrørende arealer, der falder ind under § 22. Jeg indrømmer, at det er en forbedring; når vi alligevel ikke kan tiltræde den, er det, fordi der kun skal kunne gives erstatning for, hvad der falder ind under § 22, men ikke hvad angår 100 m-zonen langs vejene.

Vi har ønsket, at bestemmelsen om vejzoner skulle gå ud, jfr. vort ændringsforslag ved anden behandling. Når vi ønskede det, var det ikke alene, fordi bestemmelsen er meget nærgående og generende over for de pågældende, men også og ikke mindst fordi den vil medføre en stor og krævende administration med dispensationsansøgninger, som naturligvis må imødekommes, og alt, hvad det kan bevirke af fordyrelse og forsinkelse.

Men man er altså ikke vejet tilbage for at tage det administrationsbesvær, der er forbundet med gennemførelsen af denne bestemmelse. Skal imidlertid vejzonerne med vold og magt med, kan jeg ikke se, der er nogen rimelighed i ikke at lade den samme erstatningsbestemmelse gælde her som vedrørende § 22. Det er dog en mærkværdig forskelsbehandling, der her bliver tale om over for ensartede befolkningsgrupper. Jeg kan ikke se, at der er nogen grund til at gøre forskel på de arealer og de områder omfattet af § 22, for hvilke der gives erstatning, og så de arealer, der kan blive tale om inden for vejzonerne.

Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede statsminister, om han vil give tinget og dermed offentligheden en forklaring på, hvordan man begrunder denne ulighed. Når galt skal være og med lidt anstrengelse kan